

२०७५ कार्तिक २८ बुधवार १४-११-२०१८ प्रातः मुरली ओम् शान्ति “बापदादा” मधुबन
“मीठे बच्चे- देह-अभिमानले रूवाउँछ, देही-अभिमानी बनेमा पुरुषार्थ ठीक हुन्छ, दिलमा सच्चाइ रहन्छ,
बाबालाई पूरा अनुसरण गर्न सक्छौ।”

प्रश्न:- कुनै पनि परिस्थिति वा आपदमा स्थिति निर्भय वा एकरस कहिले रहन सक्छ?

उत्तर:- जब ड्रामाको ज्ञानमा पूरा-पूरा निश्चय हुन्छ। कुनै पनि आपद सामुन्ने आएमा भनिन्छ- यो ड्रामामा थियो, कल्प पहिला पनि यसलाई पार गरेको थिएँ। यसमा डराउनु पर्ने कुरा नै छैन। तर बच्चाहरू महावीर बन्नु पर्छ। जो बाबाका पूरा सहयोगी सपूत बच्चा छन्, बाबाको दिलमा चढेका छन्, यस्ता बच्चाहरू नै स्थिर रहन्छन्, अवस्था एकरस रहन्छ।

गीत:- ओ दूर के मुसाफिर...

ओम् शान्ति। जब विनाशको समय हुन्छ, त्यतिबेला केही त बच्छ नै, रामका सेना या रावणका सेना दुवैतर्फ अवश्य बच्नेछन्। रावणका सेनाहरू चिल्लाउन्छन्। एक त हामी साथ जान पाएनौं अनि फेरि पछाडिमा धेरै कठिनाइ हुन्छ किनकि त्राहि-त्राहि धेरै हुन्छ। तिमी बच्चाहरूमा पनि अनन्य (महारथी) जो छन् उनै लायक हुन्छन् विनाश देख्नको लागि। उनै हिम्मतवान् हुन्छन्। जसरी अंगदको लागि बताउँछन्- ऊ स्थिर रह्यो। विनाश तिमी बच्चाहरू बाहेक अरु कसैले देख्न सक्दैन। त्राहि-त्राहि यस्तो हुन्छ, जस्तै अपरेशन भएको समयमा कोही उभिन सक्दैन। यो तिमी सम्मुखमा देखिरहने छौ। हाहाकार भइरहन्छ। जो राम्रा अनन्य बच्चाहरू, बाबाका सहयोगी सपूत बच्चाहरू छन्, उनै दिलमा रहन्छन्। हनुमान कुनै एक मात्र थिएनन्। सबै हनुमान, महावीरहरूको नै माला हो। रूद्राक्ष माला हुन्छ नि। रुद्र भगवानको पनि जुन माला छ त्यो माला नै रुद्र माला हो। रूद्राक्ष एक धेरै मूल्यवान् बीज हुन्छ। रूद्राक्षमा पनि कुनै असली, कुनै नक्कली हुन्छन्। त्यही माला १०० रुपैयाको पनि मिल्छ, त्यही माला २ रुपैयाको पनि मिल्छ। हरेक चीज यस्तै हुन्छ। बाबा हीरा जस्तो बनाउनु हुन्छ, त्यसको तुलनामा सबै नक्कली ठहरिए। सत्य परमात्माको अगाडि सबै झूटा कौडीतुल्य छन्। एक कहावत पनि छ नि- सूर्यको अगाडि अन्धकार कहिल्यै छिप्न सक्दैन। अब यहाँ हुनु हुन्छ ज्ञान सूर्य, उहाँको अगाडि अज्ञान कहिल्यै छिप्न सक्दैन। तिमीलाई सत्य बाबाद्वारा सत्य मिलिरहेको छ। तिमीलाई थाहा छ- सत्य ईश्वर बाबाको लागि मनुष्य जो बोल्छन् त्यो झूटो बोल्छन्।

अहिले तिमी सम्झाउँछौ- गीताका भगवान् शिव हुनु हुन्छ, नकि दैवी गुणधारी देवता श्रीकृष्ण। अहिले हो संगमयुग, फेरि सत्ययुग अवश्य हुन्छ। श्रीकृष्णको आत्माले यतिबेला ज्ञान लिइरहेको छ। मनुष्य फेरि सम्झन्छन् ज्ञान दिइरहनु भएको छ। कति फरक पन्यो। उहाँ पिता उनी पुत्र। पितालाई एकदम गुम गरिदिएर पुत्रको नाम राखिदिएका छन्। पछि गएर अन्त्यमा सत्य अवश्य निस्कन्छ। पहिलो मुख्य कुरा हो नै यही। सर्वव्यापी किन मानेका छन्? किनकि गीतामा कृष्णको नाम थपिदिएका छन्। यी कुरालाई तिमीलाई थाहा छ। श्रीकृष्ण अथवा देवी-देवताहरूको जुन आत्माहरू छन् उनले ८४ जन्म पूरा लिएका छन्। गायन पनि गरिन्छ- आत्मा-परमात्मा अलग रहे बहुत काल...। हामी नै सबै भन्दा पहिले बिछोड भएका हौं। बाँकी सबै आत्माहरू त बाबाको साथमा परमधाममा रहन्छन्। यसको अर्थ कसैले पनि

२०७५ कार्तिक २८ बुधवार १४-११-२०१८ प्रातः मुरली ओम् शान्ति “बापदादा” मधुबन
 बुझ्दै नन्। तिमीहरूमा पनि बिरलै छन् जसले यथार्थ रीति सम्झाउन सक्छन्। देह-अभिमानले नै धेरै
 रूवाउँछ। देही-अभिमानले नै ठीक पुरुषार्थ गर्नेछ, त्यसैले धारणा पनि राम्रो सँग हुन सक्छ। त्यसैले
 भनिएको छ— बाबाको अनुसरण गर। कर्ममा पनि बाबा नै आउनु हुन्छ। बाबा त दुवै हुनु हुन्छ। यो कुन
 बाबा भन्नुहुन्छ— त्यो तिमीलाई कहाँ थाहा हुन्छ र! किनकि बापदादा दुवै यस शरीरमा हुनु हुन्छ। जो
 कर्ममा आउनु हुन्छ, उहाँलाई नै अनुसरण गरिन्छ। बाबा सम्झाउनु हुन्छ— मीठे बच्चे, देही-अभिमान
 बन। धेरै राम्रा बच्चाहरू पनि देह-अभिमान छन् किनकि बाबालाई याद गर्दैनन्। जो योगी छैन, उसले
 धारणा गर्न सक्दैन। यहाँ त सच्चाइ चाहिन्छ। पूरा अनुसरण गर्नु पर्छ। जुन कुरा सुन्छौ त्यो धारण गरेर
 सम्झाउँदै गर। निर्भय रहनु छ। ड्रामामा स्थित रहनु छ। कुनै पनि आपद आदि आएमा सम्झनेछौ यो
 ड्रामामा छ। कठिनाइ पास त गरियो नि। तिमी सबै महावीर हौ। तिम्रो नाम प्रख्यात छ। ८ धेरै राम्रा
 महावीर छन्, १०८ त्यो भन्दा कम, १६ हजार त्यो भन्दा पनि कम। बन्नु त अवश्य छ। यो बादशाही
 कल्प पहिले पनि स्थापना भएको हो, सो हुनु नै छ। धेरैले संशयमा आएर छोडि पनि दिन्छन्। निश्चय
 भएमा यस्तो बाबालाई कहाँ छोड्न सक्छन् र! कर गरेर ज्ञान अमृत पिलाइन्छ, तैपनि पिउँदैनन्, जस्तै
 सानो बच्चा हुन्छ नि। बाबा ज्ञान दूध पिलाउनु हुन्छ तैपनि पिउँदैनन्, एकदम मुखै मोड्छन्। त्यसकारण
 निकम्बा बन्न पुग्छन्। भनिदिन्छन्— मलाई माता-पिताबाट केही पनि चाहिँदैन, म श्रीमत्तमा चलन
 सकिदैन। तब फेरि श्रेष्ठ कसरी बन्छ? भगवानको हो श्रीमत। यो पनि स्लोगन लेखिदिनु पर्छ— निराकार
 ज्ञानसागर पतित-पावन भगवान् (शिवाचार्य) उवाच— माताहरू स्वर्गका द्वार हुन्। बुझाउनको लागि
 बुद्धिमा प्वाइन्ट आउनु पर्छ। विद्यार्थीहरू अवश्य सबै नम्बरवार हुन्छन्। ड्रामामा पनि उनैले आ-आफ्नो
 पार्ट खेलिरहेका छन्। दुःखमा हामी उहाँलाई याद गर्छौ। दूर देशमा बाबा रहनु हुन्छ। उहाँलाई हामी
 आत्माहरूले याद गर्छौ। दुःखमा सबैले याद गर्छन्, सुखमा कसैले पनि गर्दैनन्। अहिले त दुःखको
 दुनियाँ हो नि। यो सम्झाउन धेरै सजिलो छ। सबै भन्दा पहिला त सम्झाउनु छ— बाबा हुनु हुन्छ स्वर्गको
 स्थापना गर्नेवाला। त्यसैले किन हामीलाई स्वर्गको बादशाही नमिल्ने त? यो पनि बुझ्नेका छौ— सबैले त
 वर्सा पाउँदैनन्। सबै स्वर्गमा आउने हो भने त फेरि नर्क हुने नै भएन। वृद्धि कसरी हुन्छ?

यो त गायन गरिएको छ— भारत अविनाशी खण्ड अर्थात् अविनाशी बाबाको जन्म-स्थान हो। यो नै स्वर्ग
 थियो। हामी खुशी सँग भन्छौ— ५ हजार वर्ष पहिले स्वर्ग थियो। स्वर्गको मालिकहरूको चित्र पनि त छ
 नि। भन्छन् पनि— क्राइस्ट भन्दा ३ हजार वर्ष पहिले भारत स्वर्ग थियो। अवश्य यहाँ नै सूर्यवंशी-
 चन्द्रवंशी थिए। चित्र पनि उनैका छन्। कति सहज छ। बुद्धिमा यो ज्ञान चल्छ। बाबाको आत्मामा यो ज्ञान
 थियो, त्यसैले त हामी आत्माहरूलाई धारणा गराउनु भएको छ। उहाँ हुनु हुन्छ नै ज्ञानका सागर। फेरि
 भन्नु पनि हुन्छ— यी प्रजापिता ब्रह्माद्वारा राजयोग सिकाउँछु जसबाट उनीहरू राजाहरूको राजा बन्छन्।
 फेरि यो ज्ञान प्रायः लोप हुन्छ। अब ज्ञान फेरि तिमीलाई मिलिरहेको छ। त्यसैले अब तिमी बच्चाहरूले
 चुनौती दिनु छ। यसमा बडो राम्रो फस्टक्लास बुद्धि चाहिन्छ। बाबाले आफ्नो पासमा कहिल्यै पनि
 महङ्गो चीज राख्नु हुन्न। भन्नुहुन्छ, यी भवन आदि बनाएको छु, त्यो पनि बच्चाहरूलाई रहनको लागि
 बनाएको हो। नत्र त बच्चाहरू आएर कहाँ रहन्छन्? एक दिन त सबै भवनहरू हाम्रो हातमा आउँछन्।

२०७५ कार्तिक २८ बुधबार १४-११-२०१८ प्रातः मुरली ओम् शान्ति “बापदादा” मधुबन

भगवानको द्वारमा भक्तहरूको भीड लाग्नु नै छ नि। उनीहरूले त धेरै भगवान् बनाइदिएका छन्। यथार्थमा त यहाँ हुनु हुन्छ नि। तिमीलाई थाहा छ कति भीड हुन्छ। दुनियाँमा त धेरै अन्धश्रद्धा छ। मेला लाग्दा कति भीड हुन्छ। कहिलेकाहीं त आपसमा लडाइँ पनि गर्छन्। भीडमा फेरि कति मर्छन्। धेरै नोक्सान हुन पुग्छ। यो स्वदर्शन चक्र धेरै राम्रो छ। स्लोगन पनि लेखिदिनु पर्छ। पछि गएर माताहरूको अगाडि सबैलाई झुक्नु छ। शक्तिहरूको यस्तै चित्र बनाउँछन्। बाबा बच्चाहरूको लागि ज्ञान बारुद बनाउन लगाउनु हुन्छ। भन्नुहुन्छ सिद्ध गर। त्यो त सहज छ। भक्त भगवानलाई याद गर्छन्, साधुहरू साधना गर्छन्— भगवान सँग मिल्नको लागि। भगवानलाई पिता भनिन्छ। वास्तवमा हामी उहाँका सन्तान हौं। भाइ-भाइ भन्छन् नि। चीनी-हिन्दू भाइ-भाइ हुन्। त्यसैले बाबा एक हुनु भयो नि। शारीरिक रूपमा फेरि भाइ-बहिनी हुने भए, विकारी दृष्टि हुन सक्दैन। यो युक्ति हो पवित्र रहनको लागि। बाबा पनि भन्नुहुन्छ— काम महाशत्रु हो। तर जब कसैले बुझ्यो भने त हो। मुख्य एक कुरा छ— भगवान् सबैका पिता हुनु हुन्छ। बाबा स्वर्गको स्थापना गर्नेवाला हुनु हुन्छ भने अवश्य बाबा सँग वर्सा मिल्नु पर्छ। वर्सा थियो, अहिले गुमायौं। यो सुख-दुःखको खेल हो। यो राम्रो सँग बुझाउनु पर्छ। अच्छा—

मीठे-मीठे सिकीलधे बच्चाहरूप्रति माता-पिता बापदादाको याद-प्यार एवं गुडमर्निङ्ग। रूहानी बाबाको रूहानी बच्चाहरूलाई नमस्ते। रूहानी बच्चाहरूको रूहानी बाबालाई गुडमर्निङ्ग, नमस्ते।

धारणाको लागि मुख्य सारः—

- १) सच्चाइलाई धारण गरेर बाबाको हर कर्मलाई अनुसरण गर्नु छ। ज्ञान अमृत पिउनु र पिलाउनु छ। निर्भय बन्नु छ।
- २) हामी भगवानका बच्चा आपसमा भाइ-भाइ हौं— यस स्मृतिद्वारा आफ्नो दृष्टि-वृत्तिलाई पवित्र बनाउनु छ।

वरदानः— विशेषतालाई सामुन्ने राखेर सदा खुशी-खुशी अघि बढ्ने निश्चयबुद्धि विजयी रत्न भव

आफ्ना जति पनि विशेषताहरू छन्, तिनीहरूलाई सामुन्नेमा राख, कमजोरीलाई होइन, तब मात्र आफूमा विश्वास रहन्छ। कमजोरीको कुरालाई धेरै सोचेनौ भने खुशीसाथ अघि बढ्दै जान्छौ। यो निश्चय राख— बाबा सर्व शक्तिमान हुनु हुन्छ, उहाँको हात समाउनेवाला अवश्य पार हुन्छ। यसरी सदा निश्चयबुद्धि विजयी रत्न बन्छौ। स्वयंमा निश्चय, बाबामा निश्चय र ड्रामाको हर दृश्यलाई देख्दै त्यसमा पनि पूरा निश्चय होस् तब विजयी बन्छौ।

स्लोगनः— पवित्रताको श्रेष्ठतामा रह्यौ भने हदको आकर्षणहरूबाट अलग हुन्छौ।

मातेश्वरीजीको मधुर महावाक्यः

“तमोगुणी मायाको विस्तार”

सतोगुणी, रजोगुणी, तमोगुणी— यी तीन शब्द भन्छन्, यसलाई यथार्थ बुझ्न आवश्यक छ। मनुष्यले सम्झन्छन्— यी तीन गुण सँगसँगै चलिरहन्छन्, तर विवेकले भन्छ— के यी तीनै गुण सँगसँगै चल्दै आउँछन् वा तीन गुणहरूको पार्ट अलग-अलग युगमा हुन्छ? विवेकले त यस्तो नै भन्छ— यी तीन गुण सँगै चल्दैनन्। जब सत्ययुग हुन्छ, सतोगुण हुन्छ, द्वापर भएपछि रजोगुण हुन्छ र कलियुग हुँदा तमोगुण हुन्छ। जब सतो हुन्छ, त्यतिबेला तमो रजो हुँदैन। अनि जब रजो हुन्छ, त्यतिबेला फेरि सतोगुण हुँदैन। मनुष्यले त यस्तो नै बुझेर बसेका छन्— यी तीन गुण सँगसँगै चल्दै आउँछन्। यो भन्नु सरासर भूल हो। उनीहरूले सम्झन्छन्— जब मनुष्यले सत्य बोल्छन्, पाप कर्म गर्दैनन् भने ती सतोगुणी हुन्छन्। तर विवेकले भन्छ जब हामी भन्छौं— सतोगुण, यस सतोगुणको मतलब हो सम्पूर्ण सुख मतलब सारा सृष्टि सतोगुणी हुन्छ। बाँकी यस्तो भनिदैन— जसले सत्य बोल्छ, ऊ सतोगुणी हो र जसले झुटो बोल्छ ऊ कलियुगी तमोगुणी हो। यसरी नै दुनियाँ चल्दै आउँछ। अहिले जब हामी सत्ययुग भन्छौं, यसको मतलब हो सारा सृष्टिमा सतोगुण सतोप्रधान हुन्छ। हो, कुनै समय यस्तो सत्ययुग थियो जहाँ सारा संसार सतोगुणी थियो। अहिले त्यो सत्ययुग छैन, अहिले त हो कलियुगी दुनियाँ मतलब सारा सृष्टिमा तमोप्रधानताको राज्य छ। यस तमोगुणी समयमा फेरि सतोगुण कहाँबाट आयो! अहिले हो घोर अँध्यारो, जसलाई ब्रह्माको रात भनिन्छ। ब्रह्माको दिन हो सत्ययुग र ब्रह्माको रात हो कलियुग, त्यसैले हामी दुवैलाई मिलाउन सक्दैनौं। अच्छा— ओम् शान्ति।